

Becher School

*Bernd & Hilla Becher – Andreas Gursky – Candida Höfer – Axel Hütte –
Thomas Ruff – Thomas Struth*

Vernissage torsdag 2. oktober kl. 18-20

2. oktober – 2. november 2025

GALLERI K OG TYSK KUNSTFOTOGRAFI

Øivind Storm Bjerke

1990-tallet var en gullalder for kunstoffotografi, og Galleri K fikk en sentral rolle i formidling av noe av det beste i tiden til et norsk publikum og norske offentlige og private samlere. I europeisk fotografi sto det nye tyske fotografiet i første rekke og galleriet presenterte nestorene blant dem; Bernd og Hilla Becher og deres elever ved Kunstakademiet i Düsseldorf - Thomas Struth, Andreas Gursky, Candida Höfer, Thomas Ruff og Axel Hütte. De tyske fotografene i den såkalte Düsseldorferskolen ble viet stor oppmerksomhet gjennom utstillinger i ledende kunstmuseer verden over i løpet av 1980- og 1990-tallet, og er i dag klassikere.

Det er en gruppe fotografer som markerer seg gjennom et blikk på motiver preget av konseptuell tenkning. Utgangspunktet er en analyse av motivene som deler dem inn i typer og i formgrupper. Den systematiske tilnærming til motivene bryter radikalt med fotografi som tar utgangspunkt i følelsene som vekkes i fotografen i møtet med hendelser, gjenstander og modeller. Vekten ligger på observasjonen av form, tekstur og lysvirkninger.

De eldre kunstnerne Bernd og Hilla Becher arbeidet i svart-hvitt og relativt små formater. Ofte føyde de sammen serier av bilder til en samlet komposisjon der ett motiv blir utforsket gjennom en serie av opptak. Deres elever tok i bruk nye muligheter som lå i fargefotografi og kopiering i store – til dels gigantiske formater. De store formatene var i seg selv en nyhet som vakte oppsikt.

Den tekniske perfeksjonen er forbløffende og åpner en ny verden av detaljer og variasjon i lys, farge og overflatetekstur. Disse egenskapene føyer bildene inn i en kunstnerisk tradisjon for store formater både i eldre historiemaleri og abstrakt etterkrigsmaleri. Andreas Gurskys fotografier i utstillingen er en

påminnelse om den kunsthistoriske forankring i historiemaleriet i sin undersøkelse av interaksjonen mellom omgivelser og menneskemasser. Gurskys veksling mellom analoge og digitale medier plasserer også hans bilder i et skjæringspunkt mellom dokumentasjon og konstruert virkelighet. Thomas Ruffs tilsynelatende abstrakte og maleriske former plasserer seg også inn i en diskusjon om fotografiet som beskrivelse av noe observert og som en konstruksjon basert på mediets egenskaper.

En saklig, tenksom og meditativ tilnærming til motivene ignorerer hva som ofte preger samtidsfotografier som er trukket mot sensasjoner og hva som pirrer. Bildene er en motkraft til sjangre som motefotografi, kjendisportretter og generelt flommen av journalistisk fotografi og snapshots innen både nye og gamle medier. Bevisstheten og refleksjonen knyttet til presentasjonen av motivene, åpner for en langsom tilegning av bildene. Det er kunst som påkaller fordypning og en skjerpet bevissthet om hvor et bilde plasserer seg i forhold til motivtyper og sjangre. Dette er fotografier som ikke søker mot det lettvinne, men mot komplekse relasjoner mellom mennesker og omgivelser. Bildene er oftest mangetydige og krever oppmerksomhet. En konsekvens av dette er at galleriene og museene oppleves som en bedre arena for disse fotografiene, enn massemediene.

Galleri K har presentert prosjekter av Thomas Struth, Candida Höfer og Axel Hütte som har tatt for seg norske motiver. Utstillingen gir anledning til et gjensyn med Hüttes bilde fra Verdens Ende, som i et norsk perspektiv kan oppleves som et møte mellom en moderne kunstner som kaster et tilbakeblikk på den romantiske tradisjon der naturen presenteres i en tilstand uten spor av menneskelig aktivitet. Vi møter også igjen Thomas Struths mystiske landskap der et underlig lysfenomen hviler over Drammen, familiært for alle oss som har ferdes på strekningen i bil, men ved første møte et nesten uhyggelig utenomjordisk lysfenomen. Her er det gjenskinnet av lyset fra menneskelige aktiviteter innhyllet i et mørkt stemningslandskap som er motivet. Candida Höfer har fotografert flere serier i Norge. De føyer seg inn i hennes mesterlige fornyelse av arkitekturfotografiet, slik det i utstillingen presenteres i flere opptak av interiører. Fotografiene i utstillingen vitner om en sterk følelse for romvirkning, som minner oss om at denne gruppen fotografer arbeider med problemstillinger som kanskje er vel så relevante tolket inn i sammenheng med romkunst og skulptur, som med tradisjonelt maleri.

Bildene i utstillingene er også interessante i et teknologihistorisk perspektiv. De er dominert av fargekopier fra tiden før digitale blekkopier ble dominerende, med unntak av enkelte verk av Thomas Struth og Candida Höfer.